

også kan komme ind på, at netop den lov i visse henseender kan benyttes noget mere, og at man på den måde kan være med til at udnytte de offentlige ressourcer bedre.

Jeg deler slet ikke det synspunkt, at bare en kommune udfører en opgave, så bliver den så dyr som muligt. Sådan er virkeligheden ikke. På den måde, som den kommunale økonomi er skruet sammen på i dag, er der næsten ingen, der kan gøre det bedre og billigere end den offentlige myndighed, der hedder en kommune, som er vant til at udføre den for sine egne borgere.

Så jeg ser frem til en udvalgsbehandling, som viderefører den lov i den ånd, som den er vedtaget i i sin tid, og det er for mig det væsentlige. Så må vi se på det med revisionsbestemmelsen senere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Sikring af ret til helårsbeboelse i sommerhuse).

Af Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 3/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Regeringen kan ikke anbefale dette lovforslag, for det vil forvride bosætningsmønsteret i Danmark, og det vil underminere Danmarks særlige sommerhusregel i relation til EU. Og det er ikke kun en genfremsættelse af et lovforslag, som

Folketinget ikke nåede at behandle inden valget, men en genfremsættelse af et forslag, som vi har behandlet ved flere tidligere lejligheder.

Vi tager afstand fra de holdninger, der ligger bag forslaget. Vi vil ikke lade et mindretal, der ønsker at ændre sommerhusområder til helårsområder og erhvervsudlejningsområder, bestemme over det store flertal, som overholder loven og bestemmelserne, og vi vil heller ikke præmiere folk, der gør noget ulovligt, ved at ændre loven.

Regeringen lægger vægt på, at den danske sommerhuskultur opretholdes, og at de danske kystområder sikres. I Danmark er der mere end 200.000 sommerhuse, og langt flertallet af sommerhusejerne ønsker at opretholde sommerhusområderne som rekreative områder; det ved vi fra mange undersøgelser og fra mange personlige kontakter.

Begrænsningen af anvendelsen af sommerhusene har en meget lang tradition bag sig i Danmark. Et forbud mod helårsbeboelse var således en del af de tidligere kommunale bygningsvedtægter for sommerhusområder, og baggrunden for dette forbud var den arealplanlægning, der blev startet med byplanloven i 1938, og som havde til formål at styre byudviklingen på grundlag af en differentieret områdeanvendelse.

Og by- og landzoneloven fra 1970 opdelte landet i byzoner, sommerhusområder og landzoner, og det var og er formålet med denne zoneopdeling at sikre en planmæssig og økonomisk forsvarlig udbygning af byerne og en beskyttelse af landskabet i det åbne land.

Den bymæssige udvikling skal finde sted i byzonerne og derved skabe grundlag for den hensigtsmæssige forsyning med offentlig og privat service og tekniske forsyningsanlæg osv., og zoneopdelingen skal endvidere medvirke til at bevare de rekreative og landskabelige værdier.

Sommerhusområder er bestemt til rekreative og fritidsmæssige formål og er derfor planlagt med henblik på, at boligerne i disse områder kun må anvendes i sommerhalvåret og derudover kun til ferieophold i begrænset omfang. Og regeringen finder det vigtigt, at sommerhusområderne forbliver de rekreative fritids- og ferieområder, som de er udlagt til, og hvor tusinder af danske familier har erhvervet et sommerhus i tillid til, at de ikke udvikler sig til almindelige villakvarterer.